

[Holger K. Nielsen]

det så drejer sig om at demokratisere EF, at åbne EF, at gøre EF mere grønt og mere socialt, mere fleksibelt. Det er vores strategi her. Det er en overordentlig europæisk strategi, som ligger i logisk forlængelse af, hvad vi tidligere har sagt og stået for.

Fru Pia Kjærsgaard spørger, om jeg ikke er bekymret over statsministeren. Vel er jeg så, og det sagde jeg også i mit indlæg. Hvis fru Pia Kjærsgaard havde hørt efter, ville hun have hørt, at jeg faktisk kritiserede statsministeren. Jeg sagde, det var mærkeligt – jeg vil gerne sige det noget stærkere: jeg synes, det var pinligt – at en regering, der har gjort det til sit varemærke at slås for åbenhed, optræder så ekstremt lukket, som tilfældet var i forhold til offentligheden i forbindelse med topmødet. Jeg håbede på, det var en svips, en engangsforestilling, og regner med, at det også er tilfældet. Men naturligvis bekymrer det mig da.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Kent Kirk for en kort bemærkning, og så nærmer vi os middagspausen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Frank Jensen nævnte fra talerstolen, at den største succes for det danske formandskab var jaet den 18. maj. Så er det jo rigtigt, at vi andre synes, at det danske formandskab ikke har nået særlig store resultater, for jaet den 18. maj har intet at gøre med det danske formandskab. Hvad enten Danmark havde haft formandskabet eller ikke havde haft formandskabet, skulle vi jo ud i en ny folkeafstemning, og så havde alle partierne jo måttet gå ud og agitere for deres synspunkter. Så det er fuldstændig fejlagtigt at tilskrive det danske formandskab resultatet af folkeafstemningen den 18. maj.

Hvis Socialdemokratiet havde gjort sit arbejde i 1992 og havde været ude at overbevise sine vælgere om, at vi skulle stemme ja den 2. juni 1992, havde vi ikke haft det problem, som vi havde i første halvår af 1993, at vi havde en uafklaret situation i forhold til Danmarks tilhørsforhold til Maastricht-traktaten.

Jeg er enig med hr. Holger K. Nielsen. Det danske formandskab har måske ikke været et dårligt formandskab, men jeg synes ikke, det har opnået særlig mange resultater, og det har

også ødelagt noget af det, vi har kæmpet for bl.a. i forbindelse med Edinburgh-aftalen. Det har nemlig ødelagt vores grundlag for at kunne kæmpe videre for en større åbenhed i EF. Som hr. Holger K. Nielsen har været inde på, har den måde, som topmødet mandag-tirsdag forløb på, ødelagt hele Danmarks grundlag for at argumentere for en større åbenhed i EF.

Samtidig har man ikke opnået de resultater, som man stillede os i udsigt med hensyn til større økonomisk vækst og en bedre bekæmpelse af arbejdsløsheden i Europa. Det, der er opnået dér, er faktisk ingenting. Det er 2 mia. ecu, der er afsat i Den Europæiske Investeringsbank inden for det næste år. Det er det eneste, der er opnået. Resten er hul tale.

Anden næstformand (Grove):

Jeg har i øjeblikket tre korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Frank Jensen lægger meget vægt på, at en del af skattereformen finansieres ved indgreb over for spekulation. Det er vi helt med på i SF. Det støtter vi såmænd også. Der er bare noget, vi ikke kan forstå.

Når man tager 10 mia. kr. fra nogle mennesker, som ikke har betalt deres skat ordentligt i de mange foregående år, hvorfor skal de penge så gives til de samme mennesker? Hvorfor skal der gives så fyrstelige skattelettelser i toppen: 20.000 kr., 30.000 kr., 40.000 kr., 50.000 kr. pr. skatteyder, ja, højere, hvis man har en endnu større indtægt? Hvorfor skal der gives så fyrstelige skattelettelser i toppen? Er det for at gardere imod, at der er nogen, der får svind i champagnen og kaviaren, eller hvad er meningen? Hvorfor skal alle pengene deles ud deroppe?

Op så glemmer hr. Frank Jensen jo også, at der er en anden kilde til finansiering af skattereformen, nemlig de grønne afgifter, som vi alle sammen skal betale, og det taler efter SF's mening entydigt for, at vi skal give skattelettelserne i bunden.

Det er jo det politiske valg. Regeringen har haft valget imellem, om skattelettelserne skulle gives primært i toppen ved at sænke den højeste trækprocent, eller primært i bunden. Regeringen valgte forkert: Den valgte at give skattelettelserne til de rige, og det kan vi altså ikke forstå i SF.